

Thiên sứ của Allah đã thực hiện việc lễ nguyện vào ban đêm tám roka'aat và al-witr cùng với chúng tôi ở trong Thánh đường vào tháng Ramadan, vì vậy khi bước vào đêm kế tiếp, chúng tôi đã có mặt trong thánh đường và chúng tôi hi vọng thiên sứ sẽ có mặt cùng với chúng tôi để thực hiện lễ nguyện ban đêm, vì vậy chúng tôi đã chờ đợi thiên sứ ở trong thánh đường cho đến khi trời sáng

Hathith từ Jaabir bin Abdullah (câu xin Allah hài lòng về hai cha con ông) có tường thuật lại rằng: Thiên sứ của Allah đã thực hiện việc lễ nguyện vào ban đêm tám roka'aat và al-witr cùng với chúng tôi ở trong Thánh đường vào tháng Ramadan, vì vậy khi bước vào đêm kế tiếp, chúng tôi đã có mặt trong thánh đường và chúng tôi hi vọng thiên sứ sẽ có mặt cùng với chúng tôi để thực hiện lễ nguyện ban đêm, vì vậy chúng tôi đã chờ đợi thiên sứ ở trong thánh đường cho đến khi trời sáng. Chính vì lẽ đó chúng tôi đến gặp thiên sứ Muhammad, vì vậy chúng tôi nói với thiên sứ: Thưa Thiên sứ của Allah, Chúng tôi đã hi vọng và đã nghĩ rằng Ngài sẽ ra ngoài để thực hiện việc lễ nguyện cùng với chúng tôi giống như đêm trước. Chính vì thế Thiên sứ trả lời rằng: <>

[Hasan (tốt)] [Do Ibnu Khuzaymah ghi]

Ý nghĩa Hathith: "Thiên sứ Muhammad (sự bình an và phúc lành của Allah ban cho Ngài) đã thực hiện việc lễ nguyện vào ban đêm tám roka'aat và al-witr cùng với Bằng hữu của Ngài trong thánh đường vào tháng Ramadan", vì vậy khi bước vào đêm kế tiếp các Bằng hữu của Ngài đã có mặt trong thánh đường và họ nghĩ rằng quả thật thiên sứ Muhammad sẽ bước ra ngoài và thực hiện việc lễ nguyện cùng với họ giống như đêm trước, chính vì việc đó họ đã nói: Chúng tôi hi vọng thiên sứ sẽ có mặt cùng với chúng tôi để thực hiện lễ nguyện ban đêm, vì vậy họ đã chờ đợi thiên sứ ở trong thánh đường cho đến khi trời sáng. Chính vì lẽ đó họ đến gặp thiên sứ Muhammad để hỏi về nguyên nhân tại sao thiên sứ không có mặt cùng với họ để thực hiện lễ nguyện đó, vì vậy họ nói với thiên sứ: Thưa thiên sứ của Allah, Chúng tôi đã hi vọng và đã nghĩ rằng Ngài sẽ ra ngoài để thực hiện việc lễ nguyện cùng với chúng tôi giống như đêm trước. Chính vì thế thiên sứ trả lời rằng: Ta không ra ngoài để thực hiện lễ nguyện ban đêm cùng với các người, bởi vì Ta không muốn Allah truyền xuống về việc thực hiện lễ nguyện Witr là việc làm bắt buộc cho các người, và trong lời tường thuật khác có nói: Ta sợ Allah áp đặt việc thực hiện lễ nguyện ban đêm là việc làm bắt buộc cho các người. Vì vậy đây chính là nguyên nhân mà thiên sứ Muhammad đã kiểm chế bản thân mình

không đến thánh đường để thực hiện lễ nguyện ban đêm cùng với họ, và đây là xuất phát từ lòng yêu thương và thương xót của Ngài dành cho dân chúng của Ngài. Bởi quả thật Allah đã mô tả thiên sứ Muhammad với lời phán rằng: {لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ} [التوبة: 128] Chương hồi cải, Câu 128, Ý nghĩa (Hỡi người dân!) Chắc chắn một Thiên sứ xuất thân từ các ngươi đến gặp các ngươi, Người buồn rầu khi thấy các ngươi đau khổ, và hết sức lo lắng cho các ngươi. Người đại lượng và khoan dung đối với những người tin tưởng. Và bản gốc của Hathid này được xác nhận trong cuốn sách Bukhori và Muslim từ Hadith của bà A-Ishah (cầu xin Allah hài lòng về bà). Một lần vào giữa đêm, quả thật thiên sứ của Allah đi ra ngoài và thực hiện lễ nguyện ở trong thánh đường, vì vậy có một số người đàn ông thực hiện lễ nguyện cùng với Ngài. Sáng hôm sau mọi người đưa tin và bàn tán về việc thực hiện lễ nguyện đó, chính vì vậy có nhiều người tụ tập và thực hiện lễ nguyện cùng với Ngài (vào đêm thứ hai). Sáng hôm sau mọi người cũng đưa tin và bàn tán về việc thực hiện lễ nguyện đó, vì vậy vào đêm thứ ba số người tăng lên rất nhiều để thực hiện lễ nguyện ban đêm đó. Vì lễ đó thiên sứ của Allah xuất hiện và họ thực hiện lễ nguyện cùng với Ngài. Bởi vậy khi bước vào đêm thứ tư Thánh đường bị choáng ngợp bởi dân chúng cho đến khi không còn chỗ để chứa họ. Chính vì việc đó Ngài không ra ngoài để thực hiện lễ nguyện ban đêm cùng với họ nữa, mà Ngài chỉ xuất hiện để thực hiện lễ nguyện bắt buộc Fajr (tức là lễ nguyện bắt buộc trong lúc hừng đông), và khi kết thúc việc thực hiện lễ nguyện bắt buộc Fajr, Ngài đã đối mặt với dân chúng và đọc câu Tashah-hud (Tôi xác nhận không có Thượng Đế nào xứng đáng được thờ phụng mà chỉ có Allah duy nhất mới xứng đáng được thờ phụng, và tuyên thệ rằng Muhammad là bề tôi và cũng là vị Thiên Sứ của Ngài), và sau đó Ngài nói: <>

<https://sunnah.global/hadeeth/vi/show/11264>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

